

עפ"ג 55834/03/23 - דביר בוקריס נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
03 אפריל 2023
עפ"ג 55834-03-23 בוקריס (אסיר) נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

בפני כב' הנשיא רון שפירא
מערער/מבקש
נגד
משיבה
דביר בוקריס (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד בוקריס רם גולן
משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע אשר הוגשה יחד עם ערעור על גזר הדין שניתן על ידי בימ"ש השלום בקריות (כב' השופטת איילת השחר ביטון פרלה) בת"פ 32018-04-22 ביום 28.3.2023.

העובדות

המערער הורשע לאחר ניהול הליך בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בליל 9.4.2022, בשעה 22:00 או בסמוך לה, הגיע המערער לדירה שבבעלות סבו, מר מ'ב' (להלן: "הסב") שברחוב XXXXX (להלן: "הדירה"), ודרש מהשוכרים של הדירה, בני הזוג ו.ק. יליד שנת 1962 ואשתו הגב' נ.ג. (להלן: "נפגעי העבירה", "המתלונן", "המתלוננת"), להעביר לו את דמי השכירות.

לאחר שהמתלונן הסביר למערער כי הוא אינו רוצה למסור לו את דמי השכירות עד שיברר עם הסב האם עליו להעביר את הכספים למערער, התפתח בין השניים דין ודברים. תוך כדי דרישתו מהמתלונן למסור לו את הכספים, המערער התקרב אל עברו בשעה שהמתלוננת עמדה מאחוריו, ולאחר שהמתלונן הדף אותו מפניו, בעט המערער בחזקה בחזה של המתלונן באופן שגרם לו לאדמומיות, רגישות ונפיחות במקום. לאחר מכן, ניגש המערער לארון החשמל והפסיק את אספקת החשמל לדירה.

לאחר שמיעת הראיות, לרבות הודעתו של הסב (ת/10) שהוגשה בהסכמת ההגנה תוך ויתור על חקירה נגדית, בית משפט קמא הרשיע את המערער בעבירה המיוחסת לו, והטיל עליו סך הכול 7.5 חודשי מאסר בפועל, כשחמישה מתוכם היו בגין הפעלת מאסר מותנה שנגזר עליו בהליך קודם; 3 חודשי מאסר על תנאי; פיצוי כספי לנפגע העבירה בסך 1500 ₪; מימוש התחייבות עצמית בסך 3,000 ₪; וחתימה על התחייבות עצמית בסך 1,000 ש"ח. בגזר דינו, בית משפט קמא התחשב בין היתר בעברו הפלילי המכביד של המערער, ובבחירתו לנהל את ההליך הפלילי עד תומו.

טענות הצדדים

המערער הגיש ערעור על גזר הדין ביחד עם בקשה זו לעיכוב ביצוע המאסר עד למתן החלטה בערעור שנקבע לדין ביום 27.4.2023. בקצרה, המערער טוען כי בית משפט קמא שגה בשעה שהוא העדיף את הגרסה הפגומה של המתלוננים על פני הגרסה העקבית של המערער. נטען כי הוא פעל מתוך הגנה עצמית, החבלה הנטענת אינה תוצאה מבעיטה אלא נגרמה למתלונן בשעה שהוא טיפס על הגדר בכדי להפעיל את החשמל מחדש, וכן בית משפט קמא שגה כשהתחשב בעברו הפלילי של המערער במסגרת הכרעת הדין.

כמו כן, בדיון שהתקיים לפניי ביום 2.4.2023, נטען על ידי ב"כ המערער כי שגה בית משפט קמא בשעה שהוא ביסס את עיקר הכרעת הדין על עדותו של הסב, עדות שאינה אמינה ושלא ניתן לייחס לה כל משקל מאחר שהסב סובל ממחלת הדמנציה. כתימוכין לכך, הוגש לבית המשפט חומר אודות מצבו הרפואי של הסב המעיד על הידרדרותו הקוגניטיבית בשנים האחרונות. יתר טענות המערער פורטו בהרחבה בפרוטוקול של הדיון ובכתב הערעור.

מנגד, טוענת המשיבה כי אין מקום להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע מאחר שסיכויי הערעור נמוכים, כשמרבית הטענות נוגעות לקביעות מהימנות. המשיבה הפנתה לעברו הפלילי של המערער וכן לעובדה כי הוא כיום עצור בקשר לתיק אחר. כמו כן נטען כי עונש המאסר שהוטל עליו בגין עבירת התקיפה מקל, וברובו קשור למאסר המותנה שהוטל על המערער בהליך קודם. בנוגע למצבו הרפואי של הסב נטען כי על פניו עדותו בהליך נראית עקבית וקוהרנטית, ובכל מקרה הכרעת הדין לא התבססה בעיקרה על עדות הסב אלא על עדותם של המערער ושל נפגעי העבירה לצד ראיות נוספות, ומשכך, מצבו הרפואי של הסב אינו מהווה עילה לקבלת הבקשה.

דין ומסקנות

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוגשו לעיוני, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

בפסיקה נקבע לא אחת כי אין להורות על עיכוב ביצוע במקרה שסיכויי הערעור אינם גבוהים וכשמאזן הנוחות אינו נוטה לטובת המערער.

"ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נשוא הערעור. על המבקש עיכוב ביצוע להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, במובן זה שאם תדחה בקשתו יתעורר קושי להשיב את המצב לקדמותו ככל שיתקבל הערעור (ע"פ 5338/17 משה אבוטבול - ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פסקה 15 (4.9.2017)). נקבע כי בין השיקולים לבחינת הבקשה מתקיימת "מקבילית כוחות" - חוזקו של שיקול אחד לטובת עיכוב ביצוע ההחלטה עשוי להטות את הכף על אף חולשתו של שיקול אחר, כאשר עיקר המשקל מושם על השיקול בדבר מאזן הנוחות (ע"א 8374/13 אי.פי.סי. טכנולוגיות ייבוא ושיווק בע"מ נ' Geo Vision Inc. (חברה זרה), פסקה 14 (10.3.2014); ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 21 (1.8.2017))." ע"פ 7500/19 אורית אור רז נ' עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ (11.12.2019).

בענייננו, על פניו, סיכויי הערעור אינם גבוהים.

מהחומר הרפואי שהוגש אכן עולות שאלות בנוגע למשקל הראוי שיש לייחס לעדותו של הסב. עם זאת, בית משפט קמא

לא ביסס את עיקר הכרעת הדין עליה מאחר שהסב לא נכח באירוע התקיפה, אלא הוא הסתמך עליה כשקבע כי המערער פעל בניגוד לרצון הסב בשעה שהוא דרש מהמתלונן את דמי השכירות. לעניין זה, בית משפט קמא אף סבר כי היה מקום לייחס למערער עבירות נוספות בגין האירוע שלא נכללו בכתב האישום. עם זאת, בנוגע לעבירת התקיפה שהיא העבירה היחידה שבסופו של דבר נידונה במסגרת הכרעת הדין, בית משפט קמא התבסס על עדותם של המערער ונפגעי העבירה לצד ראיות נוספות, ומשכך, על פניו, טענות המערער אודות מצבו הרפואי של הסב אינן משפיעות על סיכויי הערעור באופן משמעותי.

בנוסף לכך, הלכה היא כי נאשם שנגזר דינו למאסר חייב להתחיל בריצוי העונש באופן מיידי ואין מעכבים אותו אלא בנסיבות חריגות או בהתקיים נסיבות המצדיקות דחייה (ראו ע"פ 111/99 שורץ נ' מ"י נד(2) 241, 261 (2000); ע"פ 2487/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 7 (12.04.2018)). בענייננו, כנגד המערער עמד מאסר מותנה אשר הופעל במסגרת גזר הדין (יוער, בנוסף, כי במקביל מתנהל דיון בבקשה למעצרו של המערער עד לתום ההליכים בגין חשד לעבירת אלימות נוספת שבגדרה הוגש כתב אישום חדש בענייננו. עובדה זו, שהודעה לי ע"י הצדדים, אינה נמנית על שיקולי בית המשפט בהליך שבפני ולעניין הליך המעצר הנ"ל אינני מביע כל עמדה). כמו כן, בעניין מאזן הנוחות, לא הועלתה טענה לנזק בלתי הפיך שייגרם למערער במידה והבקשה תידחה, ובענייננו איני סבור כי הוא נוטה לטובת המערער בהתחשב בפרק הזמן הקצר שנותר עד קיומו של הדיון בערעור לגופו, שנקבע לדיון בפני הרכב ליום 27.4.2023.

בנסיבות אלו, ובשים לב לנימוקי בית משפט קמא, לעברו הפלילי, למאזן הנוחות וסיכויי הערעור, אין מקום להיעתר לבקשה. אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הבקשה נדחית.

מאחר ואנו ערב חג הפסח, וכדי למנוע עיכוב בשימוע ההחלטה ובדרך זו לאפשר למבקש/מערער וב"כ לשקול צעדיו עוד קודם לחג, החלטתי כחריג לתת את החלטתי בלא זימונם של הצדדים לבית המשפט לשימוע. המזכירות תעביר החלטה לב"כ הצדדים ולשב"ס, תוודא טלפונית שההחלטה הגיעה לידי ב"כ הצדדים ותרשום בתיק הערה לגבי ביצוע וידוא מסירת ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"ג, 03
אפריל 2023, שעה 11:35, בהעדר
הצדדים.

רון שפירא, נשיא